

Sygn. akt VIII C 957/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. odsetki ustawowe liczone:

- od kwoty 166,38 zł od dnia 17 stycznia 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 166,38 zł od dnia 17 lutego 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 10,22 zł od dnia 18 marca 2013 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 328,06 zł od dnia 29 marca 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 35,53 zł od dnia 29 marca 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 159,17 zł od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 142,54 zł od dnia 17 maja 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 125,36 zł od dnia 19 czerwca 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 108,73 zł od dnia 17 lipca 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 108,73 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 248,05 zł od dnia 2 października 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.,
- od kwoty 13,09 zł od dnia 7 grudnia 2012 r. do dnia 1 maja 2013 r.;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu nie obciążając pozwanego pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 marca 2013 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. K. kwoty 1.612,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od:

- od kwoty 166,38 zł od dnia 17 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 166,38 zł od dnia 17 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 10,22 zł od dnia 18 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 328,06 zł od dnia 29 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 35,53 zł od dnia 29 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 159,17 zł od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 142,54 zł od dnia 17 maja 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 125,36 zł od dnia 19 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 108,73 zł od dnia 17 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 108,73 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 248,05 zł od dnia 2 października 2012 r. do zapłaty,
- od kwoty 13,09 zł od dnia 7 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 21 marca 1962 r. pozwany zawarł z Zakładem (...), którego następcą prawnym jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...). Zgodnie z zawartą umową dostarczana pozwanemu był energia elektryczna do lokalu położonego przy ul. (...) we W.. W związku z dostarczaniem energii elektrycznej wystawione zostały następujące faktury VAT:

- 73S z dnia 16 stycznia 2012 r., opiewająca na kwotę 166,38 zł;
- 74S z dnia 16 lutego 2012 r., opiewająca na kwotę 166,38 zł;
- 75R z dnia 28 marca 2012 r., opiewająca na kwotę 10,22 zł;
- 75R z dnia 28 marca 2012 r., opiewająca na kwotę 328,06 zł;
- 76S z dnia 28 marca 2012 r., opiewająca na kwotę 35,53 zł;
- 77S z dnia 17 kwietnia 2012 r., opiewająca na kwotę 159,17 zł;
- 78S z dnia 16 maja 2012 r., opiewająca na kwotę 142,54 zł;
- 79S z dnia 18 czerwca 2012 r., opiewająca na kwotę 125,36 zł;
- 80S z dnia 16 lipca 2012 r., opiewająca na kwotę 108,73 zł;
- 81S z dnia 20 sierpnia 2012 r., opiewająca na kwotę 108,73 zł;
- 82R z dnia 1 października 2012 r., opiewająca na kwotę 248,05 zł;

- 89R z dnia 6 grudnia 2012 r., opiewająca na kwotę 13,09 zł.

Należności te nie zostały uregulowane przez pozwanego.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż dokonał zapłaty na rzecz strony powodowej całej należności głównej. Jednocześnie wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania z uwagi na szczególnie trudną sytuację materialną. Wskazał, iż podjął ze stroną powodową rozmowy ugodowe, w związku z dokonaną spłatą.

W piśmie procesowym z dnia 24 października 2013 r. pozwany wskazał, iż znajduje się w ciężkiej sytuacji finansowej, bowiem jego zobowiązania przekraczają kwotę 33.000 zł. Podniósł, iż w dniu 26 czerwca 2013 r. złożył wniosek o instalację tzw. licznika przedpłatowego celem zmniejszenia kosztów comiesięcznego utrzymania. Jednakże pismo pozostało bez żadnej odpowiedzi.

W piśmie procesowym z dnia 14 listopada 2013 r. strona powodowa cofnęła pozew w zakresie należności głównej, w związku z dokonaną przez pozwanego wpłatą w dniu 2 maja 2013 r., podtrzymując żądanie zapłaty odsetek wskazanych w pozwie liczonych do dnia 1 maja 2013 r.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2013 r. Sąd umorzył postępowanie w części tj. w zakresie należności głównej w kwocie 1.612,24 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 21 marca 1962 r. pozwany zawarł z Zakładem (...) we W. umowę o dostawę energii elektrycznej. Na podstawie zawartej umowy Zakład (...) zobowiązał się do dostarczania do lokalu przy ul. (...) we W. energii elektrycznej, a pozwany zobowiązał się do uiszczania opłat za zużyty energię.

Z tytułu zawartej umowy strona powodowa wystawiła pozwanemu następujące faktury:

- 73S z dnia 16 stycznia 2012 r., opiewającą na kwotę 166,38 zł;
- 74S z dnia 16 lutego 2012 r., opiewającą na kwotę 166,38 zł,
- 75R z dnia 28 marca 2012 r., opiewającą na kwotę 10,22 zł;
- 75R z dnia 28 marca 2012 r., opiewającą na kwotę 328,06 zł;
- 76S z dnia 28 marca 2012 r., opiewającą na kwotę 35,53 zł;
- 77S z dnia 17 kwietnia 2012 r., opiewającą na kwotę 159,17 zł;
- 78S z dnia 16 maja 2012 r., opiewającą na kwotę 142,54 zł;
- 79S z dnia 18 czerwca 2012 r., opiewającą na kwotę 125,36 zł;
- 80S z dnia 16 lipca 2012 r., opiewającą na kwotę 108,73 zł;
- 81S z dnia 20 sierpnia 2012 r., opiewającą na kwotę 108,73 zł;
- 82R z dnia 1 października 2012 r., opiewającą na kwotę 248,05 zł;
- 89R z dnia 6 grudnia 2012 r., opiewającą na kwotę 13,09 zł.

(bezsporne)

Pismem z dnia 20 września 2012 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę sprzedaży energii elektrycznej.

Pismem z dnia 19 grudnia 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.279,48 zł, wynikającej z faktur o numerach (...), wraz z odsetkami ustawowymi, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 30 stycznia 2013 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.612,24 zł, wynikającej z faktur o numerach (...), wraz z odsetkami ustawowymi, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

(bezsporne)

W dniu 29 kwietnia 2013 r. pozwany wpłacił na rzecz strony powodowej kwotę 1.612,24 zł.

(bezsporne)

W dniu 25 czerwca 2013 r. pozwany wniósł do strony powodowej o zainstalowanie w przysługującym mu lokalu mieszkalnym licznika przedpłatowego poboru energii elektrycznej.

Dowód:

- Pismo z dnia 25 czerwca 2013 r. k. 55.

Pozwany jest zatrudniony na podstawie stosunku pracy jako kierowca, osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 1800 zł netto miesięcznie. Zobowiązania pozwanego względem jego wierzycieli wynoszą ponad 30 tys. zł, w tym za mieszkanie około 20 tys. zł i w bankach około 14 tys. zł. Pozwany spona te zadłużenia. Nie ma zajęcia komorniczego na wynagrodzeniu. Pracodawca potrąca mu miesięcznie 50 zł na poczet spłaty pożyczki zaciągniętej w zakładzie pracy. Pozwany ponosi koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 460 zł miesięcznie, w tym czynsz 360 zł oraz gaz i prąd – około 100 zł. Oplaca też telefon komórkowy, potrzebny mu do pracy, w kwocie 25 zł miesięcznie. Zlikwidował telewizję kablową, aby ograniczyć koszty utrzymania.

Dowód:

- Przesłuchanie pozwanego – protokół elektroniczny z dnia 4.12.2013 r.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ostatecznie strona powodowa wniosła o zasądzenie na jej rzecz odsetek ustawowych od należności głównej. Pozwany nie kwestionował, iż jest zobowiązany do zapłaty żądanej pozwem kwoty. Wnosił jedynie o rozłożenie zasądzonej należności na raty z uwagi na swą trudną sytuację materialną.

Mając na uwadze, iż pozwany przyznał, iż był zobowiązany wobec strony pozwanej do zapłaty żądanej pierwotnym pozwem należności i dokonał zapłaty tej należności w toku procesu, Sąd zasądził na rzecz strony powodowej odsetki ustawowe od należności głównej zgodnie z żądaniem pozwu. Rozstrzygnięcie takie znajduje podstawę w art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany wpłacił na rzecz strony powodowej kwotę żadaną tytułem należności głównej dopiero w dniu 2 maja 2013 r., dlatego też strona powodowa uprawniona była do żądania odsetek ustawowych od dnia następnego po terminie płatności każdej z faktur do dnia 1 maja 2013 r.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Powołany przepis daje sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z treści umowy łączącej strony. Uprawnienie to przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być zarówno obiektywne, jak i spowodowane działaniem samego dłużnika.

Sąd, po przeanalizowaniu sytuacji materialnej pozwanego, doszedł do przekonania, że jego wniosek o rozłożenie zasądanego świadczenia na raty nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd mając na uwadze, iż pozwany osiąga dochód w wysokości około 1800 zł netto miesięcznie uznał, że zasądzona kwota odsetek nie jest na tyle duża, aby celowym był rozkładanie jej na raty. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego pozwala mu na jednorazowe spełnienie świadczenia.

Zatem mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przytoczone przepisy prawa, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych toteż ich kwalifikacja należy do Sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy - powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu zatem okoliczności branych pod uwagę przez sąd w ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, dotyczące stanu majątkowego, sytuacji życiowej strony, jak również jej zachowania się wobec wierzyciela. Okoliczności te powinny być jednak przede wszystkim oceniane z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. W ocenie orzekającego Sądu w przedmiotowej sprawie niewątpliwie taka szczególnie uzasadniona sytuacja ma miejsce. Pozwany znajduje się w bardzo trudnej sytuacji materialnej spowodowanej wysokim zadłużeniem. Stara się jednak spłacać zadłużenia i nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Nie ponosi innych kosztów utrzymania niż konieczne (zlikwidował telewizję kablową). Ponadto Sąd miał na uwadze, iż pozwany dokonał spłaty zadłużenia wobec strony powodowej – w zakresie należności głównej. Z tych też względów Sąd obciążył pozwanego jako stronę przegrywającą proces kosztami postępowania poniesionymi przez stronę powodową jedynie w części. Na koszty poniesione przez stronę powodową składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł oraz uiszczona opłata od pozwu w kwocie 30 zł. Jednakże Sąd za uzasadnione uznał obniżenie wynagrodzenia pełnomocnika do kwoty 180 zł. Z uwagi na fakt, iż strona powodowa nie przedłożyła potwierdzenia zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa Sąd nie zasądził na jej rzecz poniesionych z tego tytułu kosztów.

Z tych też przyczyn orzeczono jak w sentencji wyroku.